

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové, ve věci

žalobce: **L. L. N.**
zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem
sídlem Milady Horákové 13, Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 923/3, 170 34 Praha

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žalobci **bude** po právní moci tohoto usnesení z účtu Krajského soudu v Ostravě **vrácen** soudní poplatek ve výši 1 000 Kč.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 19 404 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Sedláka, advokáta, sídlem Milady Horákové 13, Brno.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 5. 5. 2025 se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty ve lhůtě 30 dnů. V žalobě uvedl, že dne 20. 1. 2025 Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „komise“) zrušila rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2024 a věc mu vrátila k novému projednání a rozhodnutí. Poté nebylo o žádosti žalobce ve zákonem stanovené lhůtě rozhodnuto. Proto žalobce komisi podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Dne 30. 4. 2025 bylo žalobci doručeno opatření proti nečinnosti komise ze dne 29. 4. 2025, kterým byla žalovanému stanovena lhůta k vydání rozhodnutí „do 60 dnů od seznámení účastníka řízení s podklady pro vydání rozhodnutí“. Podle žalobce jde o stanovení lhůty zcela neurčité, neboť se její počátek odvíjí od seznámení s podklady, které vůbec nemusí proběhnout, takže vlastně žádná lhůta žalovanému nebyla stanovena a žalobci nebyla obrana před nečinností poskytnuta. Do dne podání žaloby o žádosti rozhodnuto nebylo.
2. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že mu běží přiměřená lhůta a že není nečinný.

3. Žalobce následně vzal svou žalobu zpět. K ní přiložil rozhodnutí žalovaného z 13. 8. 2025. Současně požádal o přiznání náhrady nákladů řízení.
4. Podle ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.
5. Jelikož žalobce před rozhodnutím soudu vzal svůj návrh zcela zpět, krajský soud podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. řízení zastavil.
6. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu druhou s. ř. s., podle něhož, *vzal -li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, nebo bylo – li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.*
7. Krajský soud nejprve uvážil, zda žaloba nebyla podaná předčasně, když v době jejího podání žalovanému neuplynula doba, kterou mu komise pro vydání rozhodnutí stanovila. Judikatura správních soudů vyžaduje v takovém případě nejprve posoudit přiměřenost lhůty k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2023, č. j. 9 Azs 194/2023-40, bod 15 a zde citovanou judikaturu). Lhůta šedesátidenní je považována za extrémně dlouhou Ústavním soudem v nálezu ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 3523/20, a za výjimečnou a vyžadující odůvodnění ji považuje i Nejvyšší správní soud (viz např. rozsudek z 27. 10. 2022, č. j. 1 Azs 171/2022-54 nebo cit. rozsudek č. j. 9 Azs 197/2023-40). Krajský soud ověřil, že komise v opatření proti nečinnosti z 29. 4. 2025 šedesátidenní lhůtu k vydání rozhodnutí neodůvodnila vůbec. Žádné výjimečné okolnosti ani z opatření proti nečinnosti a ani ze správního spisu nevyplývají. Samotná délka stanovené lhůty byla tedy nepřiměřená. Již proto žaloba nebyla podána předčasně.
8. Krajský soud ovšem přisvědčil žalobci i v tom, že lhůta byla stanovena nejen v nepřiměřené délce, ale byl zcela nesprávně stanoven její počátek. Podle názoru krajského soudu nelze vázat nečinnostní lhůtu na úkon nečinného orgánu, neboť by počátek jejího běhu byl vázán na libovůli tohoto nečinného orgánu.
9. V každém případě, žalobce se neurčitosti a nepřiměřenosti lhůty stanovené nečinnému žalovanému dovolával důvodně a žaloba tak nebyla podána předčasně. Na posuzovanou věc dopadá úprava ve shora cit. § 60 odst. 3, věta druhá s. ř. s. Žalobce svou žalobu zpět pro chování žalovaného, a proto mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení.
10. Důvodně vynaložené náklady žalobce představují zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 1.000,- Kč, dále odměna za zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 4 620,- Kč, podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za tři úkony právní služby, příprava a převzetí zastoupení, sepsí žaloby a zpětvzetí žaloby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky a třikrát režijní paušál ve výši 450,- Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 3 vyhlášky. A dále DPH podle § 14a vyhlášky, když Mgr. Sedlák je registrován jako plátc DPH. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného

11. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za žalobu, sníženého o 1 000 Kč, neboť řízení bylo před prvním jednáním zastaveno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 20. srpna 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu